मो. म.अडतानी, सदस्य, महाराष्ट्र महसूल न्यायाधिकरण, पुणेखंडपीठ, पुणे यांचेसमोरीलकामकाज

Revision Application No.P/X/4/1992

१) दत्तात्रय बाबुराव गोसावी (मयत तर्फे वारस)
हरी दत्तात्रय मोरे (गोसावी) रा.देहुगांव, ता.हवेली, जि.पुणे
२) सोपान भाऊराव गोसावी (मयत तर्फे वारस)
रा.निवृत्ती सोपान मोरे (गोसावी)रा.देहूगांव, ता.हवेली, जि.पुणे **---अर्जदार**

विरुध्द

१) गोविंद विठ्ठल मोरे (मयत तर्फे वारस)
अ) श्रीम.नलिनी माणिकराव् साठे, रा.अवंतीनगर फेज, जुना पुणे नाका, सोलापूर
ब) श्रीम.सुरेखा विश्वनाथ गोलांडे, रा.देहुगांव, ता.हवेली, जि.पुणे
क) श्रीम.सुनिता गोविंद मोरे, रा.देहुगांव, ता.हवेली, जि.पुणे
२) श्रीम.गंगुबाई निवृत्ती गोसावी (मयत) (अबेट) **---जाबदेणार**

मुंबई कुळ वहिवाट व शेतजमीन अधिनियम १९४८
[संक्षिप्त रुपाने "कुळकायदा" म्हणून संबोधिले आहे.]
चे कलम ७६ नुसार रिव्हिजन अर्ज.

वाद मिळकतीचे वर्णन-

गांव व तालुका	सर्व्हे नंबर	क्षेत्र एकर गुंठे	आव्हानित केलेला आदेश क्रमांक व दिनांक
देहू हवेली	8/2	1.11	सहाय्यक जिल्हाधिकारी, पुणे उपविभाग, पुणे यांनी त्यांचे समोरील टेनन्सी अपील क्र.५४/१९९० मध्ये पारित केलेला आदेश दि.२५/८/१९९२
	8/5	0.20	
	9/10	1.10	

न्या य नि वा डा

प्रस्तुतचा पुनर्निरिक्षण अर्ज अर्जदाराने सहाय्यक जिल्हाधिकारी, पुणे उपविभाग, पुणे यांनी त्यांचे समोरील टेनन्सी अपील क्र.५४/१९९० मध्ये पारित केलेला आदेश दि.२५/८/१९९२ शी व्यथीत होवून दाखल केला आहे.

प्रस्तुत प्रकरणात अर्जदारातर्फे विधिज्ञ श्री.जे.पी.धायतडक तर जाबदेणार क्र.१अ ते १क तर्फे विधिज्ञ श्री.एन.व्ही.दुरगुडे यांचे युक्तीवाद मी ऐकले आहेत. प्रस्तुत जाबदेणार क्र.२ विना वारस मयत झाल्यामुळे त्या प्रकरणात अबेट करण्यात आलेल्या आहेत.

अर्जदाराचे विधिज्ञ श्री.जे.पी.धायतडक सादर करतात की स.नं.९/१०(क्षेत्र १ एकर १० गुंठे), स.नं.८/५ (क्षेत्र २० गुंठे) आणि स.नं. ८/२ (क्षेत्र १ एकर ११ गुंठे) मौजे देहू, ता.हवेली, जि.पुणे येथील जमिनी दावा मिळकत असून या जमिनीचे नामदेव गोसावी हे मुळ जमीन मालक होते. त्यांचे दोन मुले बाबू आणि भाऊ असून प्रस्तुत अर्जदार क्र.१ दत्तात्रयव अर्जदार क्र.२ सोपान आणि प्रस्तुत जाबदेणार क्र.२ यांचे पती निवृत्ती हे भाऊ यांचे मुले आहेत. या तिन्ही पैकी निवृत्ती हे जेष्ठ असून दावा मिळकतीवर पूर्वी फक्त निवृत्ती यांचा कर्ता म्हणून नांव नोंदविण्यात आले होते. ते मयत झाल्यावर त्यांची पत्नी श्रीम.गंगूबाई (प्रस्तुत जाबदेणार क्र.२) यांचे नांव फक्त एकत्रित कुटुंब मुखत्यार म्हणून नोदंविण्यात आले होते. कृषक दिनी म्हणजे

१/४/१९५७ पूर्वीपासून त्या ए.कु.मॅ. होत्या. त्यावेळी कुटुंबातील अन्य सदस्यांचे / वारसांचे नांव नोंदविण्यात आले नव्हते. श्रीम.गंगुबाई यांनी दावा मिळकती कुळ कायद्याचे कलम ३२ ते ३२आर च्या तरतूदीपासून सुट मिळणेसाठी कलम ८८क अंतर्गत तहसिलदार यांचेकडे सन १९६२ साली अर्ज केला, जो दि.२७/५/१९६३ चे प्रमाणपत्रान्वये मान्य झाला. सदरहू सुट प्रमाणपत्र मिळाल्यानंतर श्रीम.गंगुबाई यांनी त्यांचे कुलमुखत्यार श्रीम.चंद्रभागा बाबुराव मोरे (गोसावी) (प्रस्तुत अर्जदार क्र.१ यांचे आई) मार्फत दावा मिळकत स्वत: शेती करण्यासाठी त्याचा ताबा मिळणेबाबत कुळ कायद्याचे कलम ३३ब अंतर्गत तहसिलदार यांचेकडे अर्ज केला जो तहसिलदार यांनी सदरहू अर्जा संबंधी प्रकरण क्र.६२/१९६३ अंतर्गत चौकशी करून त्यांचे आदेश दि.१५/१२/१९६४ अन्वये मान्य केला. या आदेशाविरूध्द प्रस्तुत जाबदेणार क्र.१अ ते १क चे वडील विठ्ठल हरी मोरे (कुळ) यांनी जिल्हाधिकारी पुणे यांचेकडे तीन अपील क्रमांक १४/१९६५, ४३८/१९६६ आणि २/१९६७ दाखल केल्या. या अपिली दरम्यान दावा मिळकतीची वारसांमध्ये आणेवारी होऊन त्याबाबतचे फेरफार क्रमांक २८७१ दि.४/३/१९६७ नोंदविण्यात आली. दावा मिळकतीपैकी श्रीम.गंगुबाई यांनी त्यांचे हिस्स्याचे अर्धी जमीन दि.२८/२/१९६६ च्या पंजीकृत खरेदीखताने प्रस्तुत जाबदेणार क्र.१ विठ्ठल यांना विक्री केली आणि या खरेदीखताचे अनुषंगाने जिल्हाधिकारी यांचे समोरील अपिलार्थी (प्रस्तुत जाबदेणार क्र.१) यांनी त्यांचे पक्षकार यांनी दावा मिळकत विकत घेतल्याने ते मालक झाल्यामुळे तसेच दोन्ही पक्षकारांमध्ये तडजोड झाली असून ते प्रकरण पुढे चालवू इच्छित नसल्याने त्याबाबतचा अर्ज दिल्यावर जिल्हाधिकारी यांनी तिन्ही अपिलीत त्यांचे आदेश दि.२७/१०/१९६७ अन्वये तिन्ही अपील काढून टाकल्याचा आदेश पारीत केला. सदरहू तडजोड अर्ज मध्ये स्पष्ट लिहिलेले आहे की श्रीम.गंगुबाई त्यांचे अर्ध्या हिस्स्यापूरते प्रकरण परत घेत आहे.करिता जिल्हाधिकारी यांचे आदेश दि.२७/१०/१९६७ अन्वये अपिलाचा निपटाऱ्यानंतर प्रस्तुत अर्जदाराने तहसिलदार यांचे यांनी पारित केलेले आदेश दि.१५/१२/१९६४ अन्वये त्यांचे उर्वरित अर्ध्या हिस्स्याचा ताबा मिळणेबाबत तहसिलदार यांचेकडे दि.५/६/१९६९ रोजी अर्ज केला. पण दुदैवाने तहसिलदार तथा शेतजमीन न्यायाधिकरण यांनी सदरहू अर्ज नामंजूर करून प्रस्तुत अर्जदाराचा उर्वरित अर्धा हिस्स्याबाबत कुळ कायद्याचे कलम ३२ग अन्वये प्रस्तुत जाबदेणार क्र.१ तर्फे खरेदी किंमत निश्चित करण्याचे दि.८/१/१९७३ रोजी आदेश पारित केले. या आदेशाविरूध्द आम्ही अतिरिक्त जिल्हाधिकारी यांचेकडे अपील क्र.११७/१९७६ दाखल केल्यावर अतिरिक्त जिल्हाधिकारी यांनी त्यांचे आदेश दि.२०/८/१९७७ अन्वये ती मान्य केली आहे. अतिरिक्त जिल्हाधिकारी यांचे सदरहू आदेशाविरूध्द प्रस्तुत जाबदेणार क्र.१ यांनी या न्यायाधिकरणापुढे पुनर्निरिक्षण अर्ज क्र.३/१९७७ (TNC/B/345/1977)दाखल केल्यावर या न्यायाधिकरणाने त्यांचे आदेश दि.३०/६/१९८० अन्वये अतिरिक्त जिल्हाधिकारी यांचे आव्हानित आदेश रद्द करून प्रकरण फेरचौकशीसाठी तहसिलदार तथा शेतजमीन न्यायाधिकरण यांचेकडे वर्ग केले.

प्रस्तुत अर्जदार श्रीम.गंगुबाई यांनीजमीन मालक म्हणून कलम ८८क अंतर्गत मिळविलेल्या सुट प्रमाणपत्र आणि त्या आधारे नंतर कलम ३३ब अंतर्गत मिळालेल्या आदेशाच्या अनुषंगाने कब्जा मिळणेचा अर्ज केला आहे किंवा कसे याबाबत फेरचौकशीसाठी प्रकरण या न्यायाधिकरणाने परत पाठविले आहे. मात्र फेरचौकशीत तहसिलदार तथा शेतजमीन न्यायाधिकरण यांनी या मुद्यासंदर्भात कोणतीही फेरचौकशी न करता आणि या बाबतचा कोणताही ऊहापोह न करता त्यांचे आदेश दि.१९/७/१९९० अन्वये त्यांचे पूर्वीचा कलम ३२ग बाबतचा आदेश कायम ठेवला. या आदेशाविरूध्द प्रस्तुत अर्जदाराने सहाय्यक जिल्हाधिकारी यांचेकडे अपील क्र.५४/१९९० दाखल केल्यावर सहाय्यक जिल्हाधिकारी यांनी त्यांचे आदेश दि.२५/८/१९९२ अन्वये अपील खारिज करून तहसिलदार यांचा दि.१९/७/१९९० रोजीचा आदेश कायम ठेवलेला आहे. सहाय्यक जिल्हाधिकारी यांचा सदरहू आदेश प्रस्तुत पुनर्निरिक्षण अर्जात आव्हानित करण्यात आलेला आहे.

अर्जदाराचे विधिज्ञ श्री.धायतडक पुढे सादर करतात की तहसिलदार तथा शेतजमीन न्यायाधिकरण यांनी फेरचौकशीत या न्यायाधिकरणाने निर्देशित केल्याप्रमाणे प्रथमत: प्रस्तुत अर्जदार कुळ कायद्याचे कलम ३३ब अन्वये ताबा मिळण्यास पात्र आहेत किंवा नाही हे ठरविणे आवश्यक होते. आणि जर नाही तर कलम ३३क अन्वये पुढील कार्यवाही करणे अपेक्षित होते. पण तसे काहीच न करता सरळ ३२ग अन्वये प्रस्तुत जाबदेणार क्र.१ साठी दावा मिळकतीची खरेदी किंमत निश्चित करणे चूकीचे आहे. शिवाय ज्या अर्थी जमीन मालक प्रस्तुत जाबदेणार क्र.२ यांना दि.२७/५/१९६३ रोजी कलम ८८क अंतर्गत पूर्ण जमिनीचे सुट प्रमाणपत्र मिळालेले आहे; तसेच ज्या अर्थी या प्रमाणपत्राचे अनुषंगाने नंतर तहसिलदार यांचे आदेश दि.१५/१२/१९६४ अन्वये कलम ३३ब अंतर्गत पूर्ण जमिनीचा ताबा जमीन मालकांना मिळण्याचे आदेश झाले आहेत; आणि ज्या अर्थी दि.१५/१२/१९६४ च्या विरूध्द प्रस्तुत जाबदेणार क्र.१ यांनी दाखल केलेली अपील त्यांनी दावा मिळकतीपैकी अर्धी जमीन (जमीन मालक श्रीम.गंगुबाई यांचा हिस्सा) विकत घेतल्यानंतर सदरहू अपील तडजोड करूनमागे घेतली आहे आणि याबाबत जिल्हाधिकारी यांनी पारित केलेला आदेश दि.२७/१०/१९६७ त्यांनी या न्यायाधिकरणापुढे किंवा कोणत्याही वरिष्ठ कोर्टात आव्हानित केलेला नाही, त्या अर्थी तहसिलदार यांचा आदेश दि.१५/१२/१९६४ उर्वरित अर्धी जमीन (प्रस्तुत अर्जदार यांचा हिस्सा) साठी कायम राहतो आणि त्यामुळे या आदेशाचे अनुषंगाने ते दावा मिळकतीचे तिन्ही सर्व्हे नंबरपैकी अर्ध्या जमिनीचा ताबा मिळणेसाठी पात्र ठरतात आणि या हिस्स्यापुरता प्रस्तुत जाबदेणार क्र.१ यांना कलम ३२ग अंतर्गत खरेदी किंमत निश्चित करता येत नाही. या कारणामुळे तहसिलदार यांनी पारित केलेले आदेश दि.१९/७/१९९० चूकीचा ठरतो. शिवाय हे आदेश पारित करतांना त्यांनी तहसिलदार यांनी पूर्वी दि.१५/१२/१९६४ रोजी पूर्ण जमिनीच्या संदर्भात कलम ३३ब अंतर्गत पारित केलेले आदेश चूकीचे असल्याचा उल्लेख केला आहे. जो पर्यंत तहसिलदार यांचा दि.१५/१२/१९६४ रोजीचा आदेश अपिलीत

वरिष्ठ कोर्टामार्फत रद्दबातल होत नाही तोपर्यंत तो कायम राहतो आणि तहसिलदार यांना स्वत: होवून नंतर ते चूकीचे म्हणणे त्यांचे अधिकार क्षेत्रा बाहेर आहे. करिता या कारणामुळे देखील तहसिलदार यांचा आदेश दि.१९/७/१९९० चूकीचा व नियमबाह्य ठरतोअसे असतांना सहाय्यक जिल्हाधिकारी यांनी तो आदेश कोणताही समर्थनीय कारण न देता त्यांचे आव्हानित आदेश दि.२५/८/१९९२ रोजी कायम ठेवणे देखील चूकीचा व नियमबाह्य असल्यामुळे सदरहू दोन्ही आदेश रद्द करून प्रस्तुत पुनर्निरिक्षण अर्ज मान्य करण्यात यावा अशी त्यांची विनंती आहे.

प्रस्तुत जाबदेणार क्र.१अ ते १क यांचे विधिज्ञ श्री.एन.व्ही.दुरगुडे सादर करतात की प्रस्तुत अर्जदाराने तहसिलदार तथा शेतजमीन न्यायाधिकरण यांनी ३२ग अंतर्गत पारित केलेला आदेश दि.१९/७/१९९० कलम ७४ अंतर्गत वेगळ्या अपिलीने आव्हानित न केल्यामुळे त्यांना याबाबत पुनर्निरिक्षण अर्ज दाखल करता येत नाही. तसेच प्रस्तुत जाबदेणार क्र.१ हे कायम कुळ असल्यामुळे त्यांना कुळ कायद्याचे कलम ८८क च्या तरतूदी लागू होत नाही. करिता प्रस्तुत पुनर्निरिक्षण अर्ज फेटाळण्यात यावा अशी त्यांनी विनंती केली. पण प्रस्तुत अर्जदाराने सहाय्यक जिल्हाधिकारी यांचेकडे दाखल केलेले अपील क्र.५४/१९९० तहसिलदार यांचे दि.१९/७/१९९० या आदेशाविरूध्दच ज्यात कलम ३२ग अन्वये आदेश पारित केले असल्याचे देखील उल्लेख आहे त्या विरूध्दच दाखल करण्याचे निदर्शनास आणून दिल्यावर ते याबाबत कोणत्याही समर्थक उत्तर देवू शकले नाही.

जबाबात अर्जदाराचे विधिज्ञ श्री.जे.पी.धायतडक यांनी सादर केले की दावा मिळकतीचे गांव नमुना ७/१२ वरून स्पष्ट होईल की प्रस्तुत जाबदेणार क्र.१ विठ्ठल मोरे हे दावा मिळकतीवर संरक्षीत कुळ होते, कायम कुळ नव्हे. करिता त्यांना कुळ कायद्याच्या कलम ८८क च्या तरतूदी लागू होतात. तहसिलदार तथा शेतजमीन न्यायाधिकरण यांनी कलम ३३क च्या कारवाई सोबतच कलम ३२ग अंतर्गत एकच आदेश दि.१९/७/१९९० रोजी पारित केलेला आहे आणि तोच आदेश सहाय्यक जिल्हाधिकारी यांचेकडे अपील क्र.५४/१९९० अंतर्गत आव्हानित करण्यात आलेला आहे. कलम ३२ग अंतर्गत कोणताही वेगळा आदेश तहसिलदार यांनी पारित न केल्यामुळे त्यांचे विरूध्द वेगळी अपील करण्याचा प्रश्न उपस्थित होत नाही. करिता प्रस्तुत जाबदेणार यांनी केलेला युक्तीवाद पूर्णपणे वस्तुस्थितीला धरून नाही. उलट प्रकरणात प्राप्त परिस्थितीशी पूर्णत: विसंगत आहे. करिता तो ग्राह्य नाही.करिता पुनर्निरिक्षण अर्ज मान्य करण्यात यावा अशी त्यांची पुन्हा विनंती आहे.

दोन्ही विधिज्ञ यांचे युक्तीवाद विचारात घेता आणि प्रकरणातील कागदपत्रे तपासल्यावर माझे निदर्शनास येते की दावा मिळकतीचे तिन्ही सर्व्हे नंबर ८/२, ८/५ आणि ९/६ मध्ये फेरफार क्र.७४४ दि.१२/१/१९३४, प्रमाणित दि.५/३/१९३४ (तहसिलदार यांचे प्रकरणातील पान क्र.४७) प्रमाणे निवृत्ती भाऊ

गोसावी मयत झाल्यानंतर या जमिनीवर दि.५/३/१९३४ पासून त्यांची पत्नी श्रीम.गंगुबाई निवृत्ती गोसावी यांचेच फक्त नांव नोंदविण्यात आले आहे आणि ते सन १९६२-६३ चे गांव नमूना ७/१२ वर देखील म्हणजे जेव्हा श्रीम.गंगुबाईने कलम ८८क अंतर्गत सुट मिळणेबाबतचा अर्ज केला, तेव्हा पर्यंत कायम आहे. याचाच अर्थ श्रीम.गंगुबाई यांनी दावा मिळकतीचे सुट प्रमाणपत्र मिळण्याबाबत केलेला अर्ज पूर्ण दावा मिळकतीसाठी असून तो फक्त त्यांचे हिस्स्यापुरता ठरत नाही. शिवाय याबाबत कलम ८८क अंतर्गत दि.२७/५/१९६३ रोजी दिलेले प्रमाणपत्र मध्ये देखील सदरहू सुट प्रमाणपत्र फक्त श्रीम.गंगुबाई यांचे हिस्स्यापुरते देण्यात येत आहे याबाबत कोठेही उल्लेख नाही. करिता सदरहू प्रमाणपत्र तिन्ही सर्व्हे नंबरच्या पूर्ण जमिनीला लागू होतो हे स्पष्ट होत आहे. तसेच कलम ८८क अंतर्गत मिळालेले सदरहू सुट प्रमाणपत्र प्रस्तुत जाबदेणार क्र.१ यांनी कोठेही आव्हानित केलेले नाही. करिता या प्रमाणपत्राला अंतिम स्वरूप प्राप्त झालेले आहे. शिवाय या प्रमाणपत्राचे अनुषंगाने नंतर श्रीम.गंगुबाई यांनी त्यांचे मुखत्यार श्रीम.चंद्रभागा बाबुराव मोरे (गोसावी) यांचे तर्फे कलम ३३ब अंतर्गत कब्जा मिळणेसाठी केलेल्या अर्जा संबंधी तहसिलदार तथा शेतजमीन न्यायाधिकरण यांनी या कलमाच्या अंतर्गत प्रत्येक बाबी बाबत पूर्ण चौकशी करून जमीन मालकांकडे तसेच कुळा कडे असलेली त्यांचे मालकीची सर्व जमिनींचा तपशिल घेवून आणि कसे जमीन मालक पूर्ण जमिनीचा ताबा मिळणेसाठी पात्र ठरत आहेत याचा उल्लेख करून त्यांचे आदेश दि.१५/१२/१९६४ अन्वये पूर्ण जमिनीचा ताबा जमीन मालक श्रीम.गंगुबाई यांना देण्याबाबतचे आदेश पारित केले आहेत. या आदेशाविरूध्द प्रस्तुत जाबदेणार क्र.१ यांनी जिल्हाधिकारी यांचेकडे केलेली अपील क्र.१४/१९६५, ४३८/१९६६ आणि २/१९६७ त्यांनी नंतर श्रीम.गंगुबाई यांचा अर्धा हिस्सा दि.२८/२/१९६६ रोजी विकत घेतल्यानंतर तडजोडीने मागे घेतले आहेत आणि त्या तडजोडीचे अनुषंगाने जिल्हाधिकारी यांनी त्यांचे आदेश दि.२७/१०/१९६७ अन्वये त्या काढून टाकलेल्या आहेत. प्रस्तुत जाबदेणार क्र.१ यांनी सदरहू अपील उर्वरित अर्ध्या हिस्स्यासाठी पुढे चालू ठेवलेला नाहीत. याचाच अर्थ तहसिलदार यांचा कलम ३३ब अंतर्गत आदेश दि.१५/१२/१९६४ प्रस्तुत अर्जदाराचे उर्वरित अर्ध्या हिस्स्यापर्यंत आव्हानित राहात नाही आणि त्यामुळे सदरहू दि.१५/१२/१९६४ चा आदेश प्रस्तुत अर्जदाराचे अर्ध्या हिस्स्यासंदर्भात कायम राहातो. करिता त्या आदेशाचे अनुषंगाने त्यांनी उर्वरित अर्धा हिस्स्याचा ताबा मिळणेसाठी केलेला अर्ज दि.५/६/१९६९ अनुज्ञेय राहतो. तहसिलदार यांनी फेरचौकशीत याबाबीचा काहीच उल्लेख न करता आणि उलट प्रस्तुत जाबदेणार क्र.१ यांचा कलम ३२ग अंतर्गत वेगळा कोणताही अर्ज नसतांना प्रस्तुत अर्जदाराचे कलम ३३ब अंतर्गत ताबा मिळणेबाबतचे अर्जाचे संदर्भात कारवाईतच कलम ३२ग अंतर्गत प्रस्तुत जाबदेणार क्र.१ तर्फे खरेदी किंमत निश्चित करणे चूकीचे व नियमबाह्य ठरते. शिवाय तहसिलदार यांचा दि.१५/१२/१९६४ चा कलम ३३ब अंतर्गतचा आदेश अपिलीत रद्दबातल न करता तहसिलदार यांनी स्वत: नंतर स्वत:होवून तो चूकीचा असल्याचे नमूद करणे त्यांचे

अधिकार क्षेत्रा बाहेर आहे, (ultra vires)आहे. करिता तहसिलदार तथा शेतजमीन न्यायाधिकरण यांनी फेरचौकशीत पारित केलेला आदेश दि.१९/७/१९९० चूकीचा व प्रकरणात प्राप्त वस्तुस्थितीशी विसंगत ठरतो. करिता तो रद्दबातल होण्यास पात्र आहे. सहाय्यक जिल्हाधिकारी पुणे यांनी सुध्दा वरील वस्तुस्थितीचा योग्य आकलन न केल्यामुळे त्यांनी अपिलीत पारित केलेला आव्हानित केलेला दि.२५/८/१९९२ चा आदेश देखील चूकीचा व नियमबाह्य ठरतो.

वरिल विवेचनाचे अनुषंगाने मी खालीलप्रमाणे आदेश पारित करीत आहे.

आदेश

१) प्रस्तुतचा पुनर्निरिक्षण अर्ज मान्य करण्यात येत आहे.

२) सहाय्यक जिल्हाधिकारी, पुणे उपविभाग, पुणे यांनी त्यांचे समोरील टेनन्सी अपील क्र.५४/१९९० मध्ये पारित केलेला दि.२५/८/१९९२ रोजीचा आदेश आणि अतिरिक्त तहसिलदार तथा शेतजमीन न्यायाधिकरण, हवेली, जि.पुणे यांनी त्यांचे समोरील टेनन्सी प्रकरण क्र.देहू/३३क/११ मध्ये पारित केलेला दि.१९/७/१९९० रोजीचा आदेश हे दोन्ही आदेश रद्द करण्यात येत आहेत.